

D. O. M. A.
DISPUTATIO POLITICA 8

D E
CORONATIONE
SEU INAUGURATIONE
REGIA, ejusq; Antecedentibus
& Consequentibus.

Q U A M
Divinâ sic disponente Providentiâ,

E T
Amplissimâ Facultate Philosophicâ in Illustri Aca-
demiâ CHRISTINÆ Consentiente

S U B D I R E C T I O N E

Faclarissimi & Consultissimi V I R I .

M. MICHAELIS O. WEXIONII,
Juris, Polit: & Historiar: Profess: Publici, Promotoris,
Fautoris & Hospitis sui ætatè plurimùm honorandi,

Pro juribus Magisterij Philosophici obtinendis, Placidae
Eruditorum disquisitione submittit

OLAUS O. VVEXIONIUS
S. R. Matis Alumnus,

Addiem 16. Februarij An: 1650. Horis locoq; consuetis,

A B O E

Imprimebat Petrus Wald/ Acad. Typog: 1650.

2. *Triumphales Coronæ antiquitùs ex lauro postea vero ex auro fiebant, que Imperatoribus post p̄lium ad urbem cum victoriâ reversis ad triumphum mittebantur. Civica corona quernea erat aut ex ilice, quam Civis Civi à quo in p̄lio servatus fuerat servatæ vitæ testem dedit. Obsidionis autem Corona fuit quam obsidione liberati dabant ei Duci qui liberasset. Et ea graminea erat, ex gramine decepto inde ubi obfessos ille servasset.*

3. *Muralis Corona erat quasi muri pinnis insignita, quā cum donabat Imperator qui primus murum concendisset & in hostium oppidum penetrasset. Castrensis v. alias Vallaris insigne valli ostentavit, qua ab Imperatore dabatur ei qui prougnans in hostium castra primus irrupisset. Navalis autem rostris veluti navium exornata erat, quā donari solebat ē, qui maritimo p̄lio in hostium navem armatus vi transiliisset. Et hæ tres ex auro fiebant ad animos militū incitādos.*

4. *Ovalis Corona Myrtea erat quā redimiebantur Imperatores qui ovantes ingrediebantur civitatem: Quod sum contigit qn, bellum non erat ritè indicetum, neq; cum legitimo hoste gestum; ut subactis servis, piratis vel similibus, aut via etiā citra pulvarem parta. Restat ex p̄dictis Oleaginea, ex viridi oleâ elaborata, quā donabantur victores in stadio Olympico, & i⁹ quā triumphum procuraverant. Vid. Polyd., Verg: & Gell: Hac Corona insignitus proditur Thrasybulus qui Patriam à Tyrannis vindicavit. Corn. Nep. in Thras:*

5. *Sed enumeratae Coronæ militares, nec non coronæ ex cinnamomo, ex hedera: Item corolle, coronæ rosaceæ, spicæ, gemmatae, rostratae, ex arborum ramis contextæ; Item coronæ in sacris, symposiis, Epulis*

Et ludis Apoll. antiquitus adhibitat &c: in desuetudinem abivere: Nisi in quantum *Corolle*, *Triumphalibus* non prorsus dissimiles, adhuc sunt in usu, olim ex lauro, nunc etiam ex aliâ materiâ nexæ, quibus coronantur strenui artium liberalium venatores, *Baccalaurei*, *Magistri* & *Dotores*; Ut & *Corona pudicitiae*, quibus nostro ævo, non minus quam antiquitis, illibatae castitatis & pudicitiae virgines honorantur.

6. Occurrunt & in sacris literis non paucæ supradictarum coronarum mysticæ species: sunt n. militares corona spiritualium certaminum de quibus 4. Esdr. 2. v. 43. 2. ad Timoth. 4. v. 8; ad Cor. 9. v. 25. 1. Pet. 5. v. 4. Jacob. 1. v. 12. Apoc. 2. v. 10. Psal. 21. v. 4. 2. Tim. 2. v. 5. Est Corona quædam gloriæ & dignitatis testimonium, juxta illud: Gloriâ & honore coronaisti eum Domine. Psal. 8. v. 6. Heb. 2. v. 7. Item senectus Corona dignitatis appellatur Prov. 16. v. 31. Erant & ad ornatum in populo Dei coronæ eæq; vel aureæ, vel floridæ vel alius generis, etiam in tabernaculo Dei collocatæ, ut constat exc. 25. Exod. v. 11. 25. & c. 30. v. 3. & seq. c. 37. Nec non Judith. c. 3. v. 9. Item Ester 8. v. 15 & 1. Machab. 10. v. 20. cum seq. vid: Tholoz. lib. 6. c. 20. n. 38. Hæc de varijs antiquitatis coronis proœmij loco dicta sunt.

7. Hodiè est *Corona* præcipue Symbolum eorum qui præsunt reguntq; se & alios ac Majestatem habent nec superiorem agnoscunt, Gall. *Les souverains*, ut Reges & Monarchæ: Qualem Coronam Regib; non minus nostratib;, Sveciæ puta & Gothiæ quam exteris, à remotissimis temporibus (*attestantibus antiquissimis historicis nostris*) præsertim vero post introductam Christianam religionem, legitimè acquisiti imperij insigne fuisse constat; Antea enim dum Reges adhuc *Drotter* appellabantur

minores adhibitæ sunt solennitatis: Quippe tum, Rege priori demortuo, proximus heres in imperio successurus magnificum instruxit convivium (Sveo-Goth: arfme-
ði dictum) defuncto justa soluturus. Cum epulæ ces-
lebrarentur, confedit futurus Rex in scabello Throni
Regij, donec ingens schyphus (Brakbågaren) intatus
esset: Cui mox allurexit, acceptoq; magnâ cum venera-
tione poculo, voto & jurisjurandi religione se obstrinxit
ad regnum non solum justè gubernandum, sed insuper
peculiari facinore adaugendum, atq; cyathum evacua-
vit. Quo facto in Regium Thronum, parentis seu præ-
decessoris sedem honorifice est deductus & legitimus
Rex pronunciatus, prout non modò Chronicon Norv: Stu-
lesonij, sed & antiquum Sveticum Chron: in vitâ Reg: Ingelli c:
15, testatur.

8. De Coronâ, cujus præcedens Thesis meminit, & mos
quo Regibus apud nos imponitur, instituitur principa-
liter præsens hic discursus; Quem (non nihil altius ex-
orsi) ad tria capita breviter revocabimus, ita ut I. sit de
Antecedentibus Regie Coronationis II. de ipso *Inaugurationis*
actu. III. de ejusdem *Consequentibâs*.

9. I. *Antecedentia Coronationis* consistunt in ipsâ *Imperij*
acquisitione: Quæ ordinariè obtingit vel per *Electionem*, vel
per hereditarium successionem: Ut nunc nil dicam de *Ex-
traordinariâ* acquisitione, quæ est cum populus justis ar-
mis subjugatus *victori* se per deditio[n]em submittit, aut
cum regna & Republicæ acquiruntur per connubia,
modum affinitatis, emptionem venditionem vel Do-
nationem, quod in Exteris quibusdam fieri observatur;
Nedum de *Illegitimo* acquirendi modo, qui præcipue ob-
venit fraude, magisq; est facti quam juris, nec principem
Christianum decet.

10. *Electio* fuit olim apud nos in usu, ut præter Olavum & Ioh: M. M. Leges nostræ evidenter attestantur c. 3. Kong. B. ll. In quâ hæc consideranda: I. *Personæ Regem Eligentes*, quales fuerunt judices Provinciales c. 3. Kong. B. ll. qui olim numero 11. c. 1. Kong. B. ll. & Ephoros regni repræsentabant; (nunc vero 14. artic. 27. A. R. F.) Horum quilibet assumptis 12. viris ex districtu suæ ditionis prudentibus & industrijs, se stiterat loco & tempore statu, Regem electurus². II. *Persona Regis Eligendi*: Cujus, Requis: 1. Ut esset natione Svecus. 2. Prælustri loco natus, potissimum ex Regum filijs, dummodò non planè inepti. cit. c. 3. Kong. B. ll.

II. III. *Modus & forma Electionis*: In quâ observanda, a. Ipsum actum Electionis antecedentia, ut 1. *modus convocandi* Regem electuros. 2. Locus, qui in nostris legibus ad Morating destinatus, & 3. *Tempus* quod quidem ordinariū non prescribitur; sed tum legitimū censetur quandocunq; regnum Rege destituitur. II. Ipse *Processus eligendi*, qui consistit in liberâ votorum collatione, ponderatione, & deniq; pro majori suffragiorum pondere vel pluralitate, conclusione. III. *Electionis processum consequentia*, quo Regia obligatio per capitulationem facta, nec non privilegiorum confirmatio referuntur. His probè observatis secundum leges peracta fuit *Electio*. Sed hunc modum saluberrimo consilio abrogavit, una cum consensu ordinum, fortissimus Heros & libertatis svecane assertor GUSTAVUS I. per erectam Unionem hereditariam Arosiae de Anno 1544.

12. *Affumuntur itaq; nunc Reges in nostra patria per modum successionis*; Quem cum gravissimis politi-

Politiciis Electione tutiorem & commodiorem putamus
in ijs præsertim regnis ubi consuetudine invaluit & legi-
bus fundamentalibus præcipitur. Unde nobis studio-
se respiciendum erit ad cit: Unionem hereditariam, Aro-
siæ de An: 1544. initam, & postmodum Norcopeniæ
decreto de An: 1604. Nec non Holmensi de A: 1627.
repetitam, & ad Serenissimam nostram Reginam Moder-
nam applicatam, quâ jura successionis prædefiniuntur,
quæ per punct. 2. A. R. F. strictè observanda injun-
guntur.

13. Hic autem venit notandum, quod *et si defuncto ante-*
cessore, successio proximo heredi ipso jure competit: Nihilom-
minus tamen adhiberia assolet nonnunquam *Electio que-*
dam, ut Politici vocant. Alth. c. 19. *vel potius ordinum con-*
sensus, ad eò majorem favorem & benevolentiam conci-
liandam: Quod Exempla Erici 14. Patri Gust. 1. A.
1561. Gustavi 2 & M. Patri Carolo 9. A. 1611. Et Re-
ginæ nostræ modernæ victoriosissimæ pariter ac Clemé-
tissimæ Gloriosissimo Parenti Gustavo M. A. 1633, suc-
cedentis, evincunt. Consulti; Præf. Disp; Pol: 2.
Th. 25. Idem quoq; apud Exteros observari confirmat
Cabot: lib. 1. Disp: c. 13. ubi ex historicis Galliæ, pro-
bat Galliæ quoq; Reges utut hereditarij jure majorib; suis
succederent, tam procerum regni votis electos fuisse.

14. Sed cum non rarò contingat ut aetas heredis, cui suc-
cessio relinquenda, sit minorenus, quæ ad gubernan-
dum non adhuc est satis idonea: Itaq; prudenti consilio
in nostro Regno per A, R, F, p, 59. constitutum ut pu-
pillo Tutores dentur s. *Summorum collegiorum Praesides; Reo-*
gnis; Drotzetus, Marceus, Ammiralius, Cancellarius et The-
saurarius; ne Respubl. aliquid detrimenti interea capiat.
15. Et sicut de principibus Electoribus Germaniæ con-
stitutum

stitutum ut tutor (qui apud eos proximus agnatus) tamdiu tutoris & administratoris vice fungatur donec Ele^ctor 18. ætatis annum attigerit, postea v. Tutoris munus resignet. A. B. tit. 7. §. Sanè i. Pari quoq; modo apud nos *Decreto Norcopenſi* conclusum & postea *Nycopenſi* declaratum, insuperq; A. R. F. p. 59. comprobatum ut tutela 18. ætatis anno exacto cesse & pupillo Imperij habent & committantur.. Exemplum habemus in Svec: Rege Magno 3. qui completo 18. ætatis anno regni administrationem suscepit & Ubsaliæ coronatus est. Sic Piæ memorie GUSTAVO M. Imperij fasces non dum completo 18. ætatis anno commissi: Et postmodum Filiæ, tanto Parente dignissimæ, Serenissimæ nostra Regina ejus ætatis anno 19. Paternum ad Exemplum cum felici rerum successu & unanimi subditorum gratulatione sunt demandati.

16. Rege sic legitimè designato, consequens est ut subditis Juramento ultro citroq; adstringatur, prout leges nostræ c. 4: §. fin: Kong: b.l.l. expreſſe pronūciat: Quo præstito pro legitimo Rege habetur & jura Majestatis obtinet; Nec præstatione ejus quidquam offuscatur..

17. II. Sequitur nunc secundum Membrum de ipſa Inauguratione Regia. Ubi statim notamus apud omnes fermè gentes quosdam inaugurationis ritus semper fuisse usitatos, quos pro regionum & locorum diversitate in exteris re-gnis diversos videre est apud Tholoz. L. 6. c. 20. Alth: c. 19. Schönbor: l. 2. c. 20. & alios.

18. In nostrâ Patriâ consitit actus inaugurationis in solenni Coronatione: quam ita describimus. Coronatio summi Magistrat⁹ est act⁹ solennis, quo ille legitimè constitutus, post præsium juramentum, de regno

secundum Leges prescriptas administrando, Dei nomine invoco, in presenti l'otius populi publicè proclamatur ac magni pompi per insignium regni traditionem in Imperij possessionem introducitur Et populi fausta acclamatione Summus magistratus salutatur.

19. Absolvitur autem Coronationis actus Essentialibus & Accidentalibus. Accidentalia Inaugurationis consistunt præcipue in Processionibus & acclamationibus varijs traditionem insignium antecedentibus & consequentibus. Ante Coronationem instituitur Processus è Regiā in Templum Cathedrale (vel quod Regibus divini conferantur honores, vel quod eorum sit Religionem conservare & fovere) hoc modo: Munita utrinq: viâ Equitib: Regijs nec nō P:pū hereditariorum & cohorte Uplandicā: Regem præcedunt, Primo loco: Duo præcones, Sex Tubicines, Duo Tympanistæ, ænea tympana tudentes; Quos excipit Marscalcus Aulicus cum universa Nobilitate. Secundo loco, antecedunt Regem, iterum Duo Præcones, Sex Tubicines, Duo Tympanistæ: Inde Marscus Regni, quem Senatores regni subsequuntur, & inter eos ArchiEpiscopus gestans cornu oleo repletum, nec non cæteri Regalia portantes.

20. Hinc sequitur Rex ipse, cuius latus satellites utrinq: muniunt, vellus Equo sub tegmine purpureo, quod quartvor præcipue nobilitatis in sublimi gerant, Regem subsequuntur Reges & Principes, si qui ad-

adsint, Exteri, eorumq; Legati, ut & Principes hereditarij, ordine &c: Eos post leve interstitium excipit Marsalcus Reginæ, stipatus comitatu aliquot Nobilium, Reginā & Ducissas Currib; vestas præcedēs, Quarū ordinē Gynaceum nec non reliquæ famiñæ Illustres & Nobiles, quotquot adsunt, claudunt.

21. Regem ad Limen templi expectant Episcopi & Superintendentes; Quò cum venerit, procedit unus salutans eum his verbis: *Benedictus qui venit in Nominis Domini.* Alius vero Episcoporum Regi felicitatem yovet convenienti precationis formulâ. *Quibus peractis* præcedunt Episcopi Senatores regni usq; ad altare ubi utrinq; consistunt, Regalibus in altari collocatis: Rex vero Subsellium suum occupat; Regina, P: pes & Ducissa itidem sua. Dehinc condescendit ArchiEpiscopus suggestum, textum aliquem ex sacris tantæ solennitati congruum breviter exponens, quem Musici symbolo Apostolico sueticè, & Episcoporū unū Litaiæ aliarūq; precū recitatione concludūt.

22. His præmissis, deducitur Rex à Drotzeto **G** Cancellario ad Altare, præcedentibus Marsalcis cum suis scipionibus. Ubi ArchiEpiscopus ad Essentia *Inaugurationis* Progreditur, quæ nos ad tria revocamus. 1. *Uncionem.* 2. *Juramenti præstationem.* 3. *Insignium traditionem.*

23. 1. *Uncio fit oleo è cornu,* quo significatur Deum conferre ipsis, qui Imperio præficiuntur, dona S. Sancti, vidz. Sapientiam, prudentiam, invictam animi magnitudinē &c: Sine quib; tanta molis capaces esse nequeunt, *Sic etiam in veteri testamento Reges undi sunt ex Cornu oleo consecrato reserto:* *Quo pacto David à Samuele 1. Sam: 16. v. 13.*

24. II. *Est Iuramentum*, quod Rex, p̄tēcunte verba Regni Cancellario, sonorā voce & extensis dīgitis pr̄stāt. juxta cap: 4. §. 8. Rōng. V. l. l.

25. III. *Insignia Regi* solenniter tradi solita, p̄cipue 6. sunt. 1. *Amiculum seu Pallium*, quod est toga auro gemmisq; fulgens, regni Majestatem repræsentans, quæ Regi per Archiepiscopum & duos Senatores circumdatur. *Priscis Romanis Imperatoribus Paludamentum dicebatur; Quo Coss: ac Prætores in Provinciam exi- turi antiquitas in duebantur*, Schonb: ex Isidor. l. 19. cap. 243. 2. *Corona, alias Diadema, infula & Tiara dicta*, quæ ex auro purissimo Capiti imponitur; Ut n. Princeps est velut caput populi cui imperitat: Sic etiam apud omnes propemodum nationes præcipua sui principatus insignia in parte capitinis recipitatq; gestat. 3. *Sceptrum*, Regni ac Imperij Insigne, & regiæ potestatis apud nationes fermè eunctas Symbolū traditum antiquissimum: *Sic enim scribit Iustinus lib. 43. m. p. 282. Per ea adhuc tem- pora Reges hastas pro diademate habebant, quas Graci sceptræ dixerunt.* 4. *Pomum seu globus aureus*, qui rotundā Imperij formam indigitate videtur, cui nihil, ne defor- metur, detrahi oportet: De quo ita Poëta.

Aureus ille globus pomum vel Palla vocatur.

Unde figuratum mundum gestare putatur, &c.

5. *Clavis summām haud dubiè, æratij, redditu- um & bonorum Coronæ potestatem significans exhibe- tur.* 6. Deniq; traditur *Ensis*, quo jus vitæ & necis nec non defensionem regionis & religionis Regi competere haud obscurè adumbratur... Additur autem singulis

*enumeratis regalibus dum Regi offeruntur, peculiariis & conve-
niens votiva precatio.*

26. *Hæc sunt Coronationis Essentialia, quibus per-
etis fit rursus transitus ad Accidentalia: Inter quæ
sequentia præcipua. 1. Proclamatio per Præconem
altâ voce facta, his verbis: Jam est Rex NN., legi-
timè coronat⁹ in Regem Sueciae & Gothiæ &c. & null⁹
alius: Qui universa turba uno quasi ore respondet: Vivat &
floreat Rex in perpetuum. 2. Deductio Regis per
Drotzeturum & Cancellarium è choro in Thronum, ubi
Rex in primis Feuda concedit: Deinde juramentum fi-
delitatis à senatoribus Regni per Præconem solenniter vo-
catis accipit, summo cum applausu Musici chori per Hy-
mnum, Te Deum Laudamus. 3. Processus è Templo
in Regiam, qui idem cum Processu in Templum,
paucissimis mutatis, Vid. Paulin. Monarch. Pac: part. I.
Sect. 3.c. 5.*

27. *Quæritur verò h̄c non incompetenter, An
Soleannis hæc Inauguratio Regia sit absolute necessaria?* Ita videtur ex hāc ratione, quia Coronatio est confirmatio &
renovatio quædam Soleannis ad authoritatem Magistratus stabili-
liendam, ut loquitur Alth: c. 19. n. 93. Quam ab immemoriis
li tempore in nostrā Patriā usitatam fuisse. Conf. D. Locc. l. 2. c. 2.
de Antiq:Sueo-Goth: post altos nostros historicos, confirmat. Ve-
rum his nihil obstantibus tuemur sententiam negat: ex
hoc fundamento: Quia Coronatio nihil novi electo
Regi tribuit. Alth. ex Lupold. de Babenb. cit. l.
Nec uncio & Diadema aliquid Imperiali potestati præ-
stant, scribit Nicol. Cus, de Conc. cathol. l. 3. cui

Lupold: de Babenb. accedit inquiens: Rex Romano-
rum non accipit potestatem administrandi ex Coronatio-
ne, sed potius ex Electione P: pum. quæ sententia statu-
minatur A. B. Tit: 2. §. ult. Et jure nostro c. 3. & 4,
Röng: B. l. l. Respond. igitur ad arg. cont. i. Quod
etñ coronatio sit confirmatio & renovatio quædam so-
lennis, non tn: ideo simpliciter necessaria. Verissi-
mum enim est quod ille qui confirmat, sicut nihil adimit
aut immutat, ita etiam nihil novi dat. Dan. Otto de jure
pub. c. 10. confirmatio enim jus antea quæsumum præ-
supponit, Geil. l. 2: obs. 1 n. 3. Hinc rectè concludit
post alios Matth: Steph: tract de jurisd. l. 2. part. 1. c. 1. n. 125.
solam Electionem ad substantiam seu necessitatē Impera-
toris pertinere, reliqua ut sunt confirmatio, consecratio,
inunctio, ad solennitatem & celebritatē tantū; Nec n. ideo
Rex est quia coronatur, sed ideo Coronatur quia Rex
est. 2. Resp. Quod consuetudinem in nostrâ Patriâ
attinet, dicimus eam fuisse meræ facultatis arg. c. 6.
Röng. B. l. l. Quæ nemini præjudicium creabit. p. l.
viam ff. de via Publ: Cætera discursui reservamus.

28. Digredimur nunc ad III. Et ult. memb. hujus
discursus, sc: *Consequentia Coronationis*; quo referi-
mus, 1. *Creationem comitum, Baronum & Equi-
tum auratorum*, olim & etiamnum in Coronatio-
nibus usitatam, 2. *Convivium seu Dietam*, quæ magni-
fico apparatu instruitur & publicâ omnium ordinum le-
titia peragitur, sparsis in vulgo missilibus & vino abun-
danter fuso &c: 3. *Professionem Regis per regnum*,
vulgo Erifzgatu/qui mos ab antiquissimis temporibus Le-
gis vim in nostro Imperio obtinuit, & inter constitutio-
nes Regias est relatus c. 6. Röng. B. l. l.

29. Sed an mos hic antiquus nostro seculo potius sit negligendus ut inutilis, cum non faciat ad substantiam seu necessitatem Regis constituendi? An vero servandus potius, Cum vim legis obtineat, institutusq; sit in maiorem rei transactae evidentiam ac testificationem, & quod Regi eo major de subditorum amore, obsequio, fidelitate, ac his vicissim (qui plerumq; ex sensibus p[re]cedent) de regis benevolentia, Paterno amore & clementissimo affectu constaret certitudo per colloquiū præsens & utrinq; dati juramenti confirmationem? Id S. & R. & M:is
Et quorum maximè interest gravissimo iudicio Et arbitrio relinquimus.

30. Quando vero Processus hic instituitur, volunt leges ut Rex ab oriente ordine recto primū Sudermanniam, dein Ostro Gothiam, hinc Smolandiam, Westrogothiam, NeriKiam & deniq; Wesmanniam petat, donec in Uplandiam rursus unde exivit, pervenerit. Si vero Rex ipse in Magni Ducatum, Fennia, venire non possit, tum Drotzetus vel alis qui s[unt] senatoribus regni (olim una cum Episcopo Aboensi) Regis nomine homagium præstabit & accipiet. Prout fusiū (juxta antiquas ll.) hac de re. cap. 6. Kong. V. l.

Atq[ue] hæc de solenni Regum Sueciae inauguratione, in bunc usq[ue] diem cum suis antecedentibus Et consequentibus usitatā, pro pingui ingenij Minervā Et circumstantiarū temporis habendi ratione, breviter posuise sat esto. Plura Et longè majora, præsertim quoad solennitates, in futurā Serenissimae Et Potentissimae nostra Reginae CHRISTINÆ pacifice solenni Coronatione, cui summum numen Director adsit Et fausta

*faustra quævis cumulet! Quicunqu adfuerit, coram vi-
debit. Subsistit itaque & Tibi aeternæ Deus pro talento
elecenter concessio ex imo pectore grates promovetissi-
mas, tibi mane psallam, interdiu confitebor & vesperi
cantabo, quoad fuero.*

C O R O L L A R I A.

AN Philosophia Practica sit futuro Theologo & ICto
necessaria? Aff.

2. Historia, quæ est Politices fons & scaturigo, defi-
nitur vera rerum gestarum narratio.

3. In Historia tria præcipue sunt observanda, Chro-
nologia, Topographia & Prostropographia.

4. Rhetorica & Oratoria non sunt specie distinctæ
disciplinæ,

5. An homo sit capax virtutis moralis & summi B.
in hac vitâ? Aff.

6. Violentas sibi manus ex desperatione inferentes
non sunt fortes, nedum virtuosi.

7. An Intellectus sit nuda tabula in quâ nihil scri-
ptum? N.

F R A T R I Suo **G E R M A N O** ut unico,
ita unicè dilecto, Pro gradu Magisterij in Philosophiâ pu-
blicè disputanti hoc disticho animitus gratulor:

Successit cursus: plus curras ut, voveo, ultrà;
Donec ad optatum fas erit ire scopum.

M I C H: O. W E X I O N:
Jur: & Pol. Prof. P.